

El doctorat és molt més que una etapa de formació avançada: representa una experiència d'inserció i d'immersió en una cultura acadèmica específica. Tot i que comparteix l'objectiu general de formar investigadores i investigadors capaços de produir coneixement original, no es desenvolupa de manera homogènia a tots els contextos universitaris. Les pràctiques acadèmiques, les formes de treball, les dinàmiques de recerca i la relació entre doctorandes, doctorands i direcció de tesi varien significativament segons les diferents tradicions universitàries. Des d'aquesta perspectiva, el doctorat es pot entendre com una veritable cultura acadèmica, sustentada en normes, valors i estils específics de recerca i de formació científica.

El seminari *El doctorat com a cultura acadèmica: pràctiques i experiències en recerca* proposa reflexionar sobre aquestes diferències des d'una perspectiva comparativa i intercultural. Les diferents maneres de concebre la investigació, la supervisió de tesis, l'autonomia de les doctorandes i els doctorands o la producció del coneixement evidencien la diversitat de models de formació doctoral que existeixen a diferents països i sistemes universitaris.

Analitzar aquestes pràctiques permet comprendre que no hi ha un únic model de doctorat, sinó múltiples cultures acadèmiques que influeixen tant en l'experiència de la persona investigadora com en les maneres de construir i legitimar el coneixement científic. En aquest sentit, la cultura acadèmica de procedència configura expectatives implícites sobre allò que significa «fer un doctorat». Aquestes concepcions poden incidir de manera determinant en el desenvolupament del doctorat a la UAB, generant processos d'adaptació, tensions o reinterpretacions entre les expectatives sobre el procés doctoral i les pràctiques institucionals pròpies del context acadèmic d'acollida, així com entre les maneres de viure l'experiència doctoral al país d'origen i al nou context acadèmic.